

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3ECdo/196/2014
Identifikačné číslo spisu:	2113203456
Dátum vydania rozhodnutia:	14.01.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Emil Franciscy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:2113203456.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Astrová č. 2/A, IČO: 36432105, zastúpenej advokátskou kanceláriou verita, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Karpatská č. 18, proti povinnej M. F., bývajúcej v K., o vymoženie 1 487,26 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 19 Er 107/2013, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 30. októbra 2013 sp. zn. 10 CoE 412/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

P povinnej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Trnava uznesením zo 4. marca 2013 č.k. 19 Er 107/2013-14 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (§ 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov) na základe rozhodcovského rozsudku označeného v predmetnej žiadosti. V odôvodnení poukázal na to, že v danom prípade bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Jej súčasťou bola rozhodcovská doložka, ktorá nebola so spotrebiteľom osobitne dojednaná, spotrebiteľ ju mohol iba ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť jej zmluvným podmienkam vopred naformulovaným dodávateľom. Táto doložka, ktorá vytvorila v neprospech spotrebiteľa nerovnováhu práv a povinností a spotrebiteľovi uprela možnosť ochrany pred všeobecným súdom, je neplatná. Neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu vydať rozhodcovský rozsudok, ktorý preto nie je vykonateľný exekučný titul. Toto uznesenie napadla oprávnená odvolaním.

Krajský súd v Trnave uznesením z 30. októbra 2013 sp. zn. 10 CoE 412/2013 napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1 O.s.p.). Konštatoval, že súd prvého stupňa správne zisťoval, či úverová zmluva neobsahuje neprijateľnú podmienku. Túto otázku bol oprávnený riešiť bez ohľadu na to, či spotrebiteľ v rozhodcovskom konaní využil všetky možnosti vyplývajúce mu zo zákona. Skúmaním platnosti rozhodcovskej doložky exekučný súd nepreskúmaval vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, len realizoval svoje oprávnenie (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku). Aj podľa

názoru odvolacieho súdu má predmetná rozhodcovská doložka - z dôvodov uvedených súdom prvého stupňa - charakter neprijateľnej podmienky (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ktorá je neplatná. Predmetný rozhodcovský rozsudok preto aj podľa jeho názoru nie je vykonateľný exekučný titul.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená dovolanie, v ktorom žiadala napadnuté uznesenie buď zmeniť alebo zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo súdy v danom prípade: a) rozhodovali vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O.s.p.), b) rozhodovali napriek tomu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), c) rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), d) odňali oprávnenej možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) tým, že odmietli vykonať exekučný titul, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, e) konanie zaťažili tzv. inou vadou konania majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a f) svoje rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Poznamenala, že jej dovolanie je prípustné aj v zmysle § 383 ods. 3 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas oprávnená zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 Cdo 70/2012, 3 ECdo 63/2013, 3 Cdo 30/2013, 3 Cdo 44/2013, 3 ECdo 4/2013, 3 ECdo 94/2013, 3 ECdo 92/2013, 3 ECdo 135/2013, 1 ECdo 221/2013, 4 ECdo 266/2013, 5 ECdo 3/2014, 6 ECdo 264/2013, 7 ECdo 46/2013, 7 ECdo 82/2013, 7 ECdo 156/2013, 7 ECdo 285/2013, 8 ECdo 99/2014). Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie oprávnenej podľa § 237 a 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.